

Alkotmánybíróság

részére

1015 Budapest, Donáti utca 35-45.

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: IV/ 0 1 3 9 6 - 2 / 2019	
Érkezett: 2019 OKT 2 2.	
Példány: 3	Kezelőiroda:
Melléklet: 0 db	<i>cl</i>

Ügyszám:

Tárgy:

Közigazgatási per

érde mében hozott döntés:

Bírósági eljárást befejező

egyéb döntés:

IV/1396-1/2019.

Alkotmányjogi panasz

hiánypótlás

Szegedi Közigazgatási és

Munkaügyi Bíróság

109.K.27.855./2018/8.

Kúria Kfv.V.35.335/2019/2.

számú végzése

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott dr Horváth Lóránt Ügyvédi Iroda [székhely: [redacted] képviseli: dr. Horváth Lóránt, irodavezető ügyvéd, e-mail: [redacted] mint a [redacted] [születési hely, idő Budapest, 1 [redacted] elektronikus levélcíme: [redacted] Indítványozó jogi képviselője [korábban csatolt 1.sz.melléklet] az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény [a továbbiakban: Abtv.] 26. § (1) bekezdése alapján az alábbi

a l k o t m á n y j o g i p a n a s z t

terjesztem elő.

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg az adózás rendjéről szóló 2017. évi CL. törvény [a továbbiakban: Art.] 20. § (5) bekezdés b) pontja „**az adózóban közvetlenül vagy közvetett módon ötven százalékot meghaladó szavazati joggal nem rendelkező**” fordulatának alaptörvény-ellenességét, és azt az Abtv. 41. § (1) bekezdése alapján semmisítse meg:

Kérem továbbá a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy az Abtv. 28. § (2) bekezdésében biztosított lehetőséggel élve a Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság által hozott 109.K.27.855./2018/8. számú döntés alkotmányosságát is vizsgálja meg tekintettel arra, hogy már korábban is indítványoztuk a Bíróság előtt az egyedi normakontroll kezdeményezését a tisztelt Alkotmánybíróság felé, azonban erre vonatkozó kérelmünket pusztán formai indoklással elutasították, ezáltal sérült az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében biztosított jogunk. Amennyiben a Tisztelt Alkotmánybíróság úgy látja, hogy a Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság által hozott 109.K.27.855./2018/8. számú döntés sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében biztosított jogunkat, úgy kérjük, hogy semmisítse meg azt, és rendelje el új

eljárás lefolytatását, melynek során figyelembe veszi az indítványozó által előterjesztett panasz elbírálásáról szóló döntésben foglaltakat.

Kérem továbbá a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy az Abtv. 28. § (2) bekezdésében biztosított lehetőséggel élve a Kúria által hozott Kfv.V.35.335/2019/2. számú végzés alkotmányosságát is vizsgálja meg tekintettel arra, hogy a döntés közlésének ésszerű határidőn túli volta a jogorvoslathoz való jog sérelmét és a bíróság előtti tisztességes eljáráshoz való jogot sértette, és amennyiben kérelmünket megalapozottnak találja, úgy kérjük, hogy állapítsa meg az alaptörvényellenesség tényét.

Már korábban is indítványoztuk a Bíróság előtt az egyedi normakontroll kezdeményezését a tisztelt Alkotmánybíróság felé, azonban erre vonatkozó kérelmünket pusztán formai indoklással elutasították, ezáltal sérült az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében biztosított jogunk. Amennyiben a Tisztelt Alkotmánybíróság úgy látja, hogy a Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság által hozott 109.K.27.855./2018/8. számú döntés sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében biztosított jogunkat, úgy kérjük, hogy semmisítse meg azt, és rendelje el új eljárás lefolytatását, melynek során figyelembe veszi az indítványozó által előterjesztett panasz elbírálásáról szóló döntésben foglaltakat.

1. Az indítvány benyújtásának törvényi és formai követelményei

a) A pertörténet és a tényállás rövid ismertetése, a jogorvoslati lehetőségek kimerítése

Indítványozó végrehajtói iroda keretében önálló bírósági végrehajtói tevékenységet kívánt folytatni, az ehhez szükséges összes előfeltételnek megfelel. 2018. július 17-én adószám megállapítása iránti kérelmet nyújtott be az Elsőfokú Adóhatóságnál [REDACTED] megnevezésű adózó vonatkozásában.

Az Elsőfokú Adóhatóság a 2018. augusztus 14-én kelt Elutasító Határozatában az adószám megállapítását megtagadta az Art. 19.§-ára történő hivatkozással. Akadályhordozó személyként az Indítványozót, akadályal érintett adózóként pedig a [REDACTED] „v.a.”-t [a továbbiakban: [REDACTED]] és a [REDACTED]-t [a továbbiakban [REDACTED]] jelölte meg. Az akadály okaként a [REDACTED] vonatkozásában arra hivatkozott, hogy Indítványozó a [REDACTED] ben 50%-ot meg nem haladó szavazati joggal bíró tag volt, a [REDACTED] adószáma pedig 2015. április 25-én jogerősen törlésre került, emiatt az Art. 19.§ (2) bekezdés ac) pontja alkalmazásával döntött. Az [REDACTED] tekintetében az adóregisztrációs eljárásban az akadályt az képezte, hogy az adózóban az Indítványozó egyedüli tag volt, az [REDACTED] adószáma pedig – a 2014. évi beszámoló közzétételi kötelezettségének elmulasztása miatt – 2016. május 28-án jogerősen törlésre került.

Indítványozó élt a kimentési kérelem benyújtásának jogával. Az Elsőfokú Adóhatóság a kimentési kérelmet a 2018. július 19-én kelt Elsőfokú Határozatában bírálta el. A kimentési kérelemnek a [REDACTED] tekintetében helyt adott, az [REDACTED] tekintetében viszont elutasította azt.

Az Elsőfokú Határozattal szemben az Indítványozó fellebbezett. A fellebbezést az Adóhatóság a 2018. október 15-én kelt Másodfokú Határozatával bírálta el, az Elsőfokú Határozatot helybenhagyta. Az elutasítás indoka lényegében az volt, hogy az Art. – egymással együttesen alkalmazandó – 20. § (3) és (4) bekezdése az Indítványozó ügyében nem alkalmazható a tagi jogviszonyára tekintettel, emellett a 20.§ (5) bekezdésének alkalmazása pedig azért kizárt, mert az Indítványozó tagi részesedése az [REDACTED] -ben meghaladta az 50%-ot. Ebből adódóan az Indítványozó magatartásának bárminemű további vizsgálata – ti. a tőle az adott helyzetben elvárható módon járt-e el, az adószám törlése neki felróható-e – okafogyott.

A Másodfokú Határozattal szemben az Indítványozó keresettel élt. Ebben egyrészt az Art. 19. § (2) bekezdés a) pont ac) alpontjának téves értelmezésére és alkalmazására, valamint az Art. 20.§ (5) bekezdésének Alaptörvénnyel ellentétes voltára hivatkozott. Az Adóhatóság a védiratában az alkotmányossági aggályokkal kapcsolatban két kijelentést tett, miszerint az Alkotmánybíróság eljárásának kezdeményezése nem indokolt, „mert a vitatott rendelkezés egyértelmű és világos”, továbbá arra hivatkozott, hogy a Kúria Kfv.VI.35.731/2016/5. számú határozata szerint „ezen Art-os hivatkozások nem vetettek fel alkotmányossági aggályt”. Indítványozó az előkészítő iratában részletesen is levezette, hogy álláspontja szerint az Art. utóbb hivatkozott rendelkezése miatt áll ellentétben az Alaptörvény több rendelkezésével is. Ezzel szemben az Adóhatóság az előkészítő iratában két körülményre hivatkozott:

- a) a Kúria Kfv.VI.35.731/2016/5. számú döntésére, amely szerint az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (a továbbiakban: régi Art.) adóregisztrációs eljárásra, illetve kimentési kérelemre vonatkozó rendelkezései, amelyek megegyeznek a jelenlegi szabályozással, nem vetettek fel alkotmányossági aggályt,
- b) arra, hogy a 16/2018. (X. 8.) AB határozat nem az adóregisztrációs eljárás szabályaival kapcsolatos, hanem a cégeljárás körében felmerült kérdés kapcsán keletkezett, így nem lehet analógiát alkalmazni.

A Bíróság a keresetet mindkét Indítványozó által tett hivatkozás tekintetében elutasította:

- a) A jelen indítvány tárgyát nem képező – az Art. 19. § (2) bekezdés a) pont ac) alpontjának téves értelmezésére és alkalmazására vonatkozó kereseti kérelem elutasításának indokait a Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 109.K.27.855./2018/8. számú ítélete 4. és 5. oldalán viszonylag részletesen kifejtette. Tekintettel arra, hogy ez nem tárgya jelen indítványnak, ezt részletesen nem ismertetem.
- b) Az alkotmányossági szempontokat felhozó kereseti kérelmet elutasító döntése indokolásának mindösszesen egy fél oldalt szentelt a Bíróság. Ebben arra hivatkozott, hogy:
 - ba) Az Art. 19.§-ához fűzött indokolás szerint az adóregisztrációs eljárás célja az, hogy támogassa a jogkövető adózókat és hatékonyabbá tegye a feketegazdaság elleni fellépést, továbbá, hogy megakadályozza, illetve megnehezítse a kifejezetten adóelkerülési célból létrehozni kívánt társaságok alapítását és a jogszabályban rögzített kizáró okok fennállása esetén az adószám megállapítása megtagadásra kerüljön. Az AB Határozat analógia útján nem alkalmazható a jelen perbeli esetre, mert a cégeljárásban született döntés és az adóregisztrációs eljárás céljával összevetve nem lehet párhuzamot vonni a gazdasági társaság vezető tisztségviselőjének eltiltása és az adószám megállapításának akadályát képező személy kizárása között.
 - bb) A Kúria a Kfv.VI.35.731/2016/5. számú ítéletében úgy foglalt állást, hogy a régi Art. adóregisztrációs eljárás szabályai nem vetnek fel alkotmányossági aggályt és az Art. 20. §-a kapcsán a Bíróságban sem merült fel kétely annak alaptörvényellenessége tekintetében

Az ítélettel szemben a Kúriához felülvizsgálati kérelmet terjesztettünk elő 2019.04.24. napján a törvény által előírt 30. napos határidőben az ítélet jogsértő voltára történő hivatkozással az alábbiak szerint:

- a) Egyrészt az olyan jogszabályi rendelkezésen – Art. 20.§ (5) bekezdésén – alapul, ami ellentétben áll az Alaptörvényben lefektetett, a jogállamiság részét képező jogbiztonság elvével [Alaptörvény B cikk (1) bekezdés], valamint a vállalkozás szabadságához és a foglalkozás szabad megválasztásához való joggal [Alaptörvény XII. cikk (1) bekezdés] és a jogforrási hierarchia elvét rögzítő előírással [Alaptörvény T cikkének (3) bekezdése],
- b) Másrészt a Bíróság az Ítéletét az alaptörvény-ellenességet érintő kereseti kérelem, valamint az ehhez kapcsolódóan kezdeményezett egyedi normakontroll eljárás elutasítása tárgyában érdemben nem indokolta, az idevágó kereseti kérelmet érdemben nem is vizsgálta, téves indokkal

vetette el a 16/2018. (X. 8.) AB határozatban [a továbbiakban: AB Határozat] foglaltak alkalmazását a jelen ügyben, ezzel pedig megsértette a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. tv. [a továbbiakban: Kp.] 84.§ (2) bekezdése alapján alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény [a továbbiakban: Pp.] 346.§ (4) és (5) bekezdését, továbbá a Kp. 86.§ (1) bekezdését.

A fent említett – egymással részben összefüggő – jogsértésekkel olyan jogsértő döntés született, ami álláspontunk szerint indokoltta tette volna azt, hogy a tisztelt Kúria a Kp. 118.§ (1) bekezdés a) pontja szerint a joggyakorlat továbbfejlesztése érdekében a felülvizsgálati kérelem befogadását követően érdemben foglalkozzon a kérdéssel, tekintettel arra, hogy az AB Határozat alapján úgy látható, hogy az Alkotmánybíróság jogértelmezése is megváltozott az utóbbi időben, illetve a felmerült jogkérdés elvi jelentőséggel bír [Kp. 118.§ (1) bekezdés b) pontja], mivel alapvetően kihat a tagi felelősség közigazgatási aspektusainak megítélésre.

Mindezekre tekintettel felülvizsgálati kérelmünk érdemi részét tekintve két irányba mutatott:

- a) Elsődlegesen az Ítéletet teljes egészében vagy az alkotmányossági kérdéseket érintő részben hatályon kívül helyezését és a Bíróság új határozat meghozatalára utasítását kértük azzal, hogy az új határozat meghozatalát megelőzően kötelezze a Bíróságot a Kp. 34.§ b) pontja alapján az Alkotmánybíróság eljárását kezdeményezésére az Art. 20.§ (5) bekezdése alaptörvényellenességének megállapítása miatt, és érdemi határozatát az Alkotmánybíróság döntésének bevárását követően hozza meg.
- b) Másodlagosan a felülvizsgálati kérelem elbírálásának a Kp. 34.§ b) pontja alapján történő felfüggesztését és az Alkotmánybíróság eljárásának az Art. 20.§ (5) bekezdése alaptörvényellenességének megállapítása miatti kezdeményezését indítványoztuk, majd az érdemi határozatnak az Alkotmánybíróság döntésének bevárását követő meghozatalát.

A Kúria 2019. május 29. napján kelt Kfv.V.35.335/2019. számú végzésében megtagadta a felülvizsgálati kérelem befogadását a Kp. 118. § (1) bekezdésében foglaltakra történő hivatkozással azzal az indokkal, hogy Indítványozó nem kellően indokolta, hogy a joggyakorlat továbbfejlesztésének biztosítása érdekében miért szükséges a befogadás, illetve nem támasztotta alá konkrétumokkal, hogy az Alkotmánybíróság jogértelmezése megváltozott a jogkérdéssel kapcsolatban. Nem támasztotta alá továbbá a Kúria álláspontja szerint az Indítványozó azt sem, hogy a jogkérdés elvi jelentőséggel bír, ahogy azt sem, hogy az adott ügy társadalom széles körét közvetlenül vagy közvetett módon érinti.

Ezen döntést részünkre 2019.06.24. napján kézbesítette a Kúria.

A Kúria döntésével szemben további felülvizsgálatnak nincs helye a Kp. 116. § d) pontja alapján. A Határozattal szembeni jogorvoslati lehetőségeket tehát a Felperes már kimerítette.

A Kp. 120. § (1) bekezdése szerint, ha a jogerős ítélet vagy a jogerős ítélet alapját képező jogszabály ellen alkotmányjogi panaszt terjesztettek elő, a Kúria a felülvizsgálati eljárásról értesíti az Alkotmánybíróságot.

Az Alkotmánybíróság ügyrendjéről szóló 1001/2013. (II. 27.) AB Tü. határozat [Továbbiakban: AB Ügyrend] 32. § 3) bekezdése szerint az Abtv. 26. § (1) bekezdése alapján alkotmányjogi panasz benyújtásának nincs helye, ha a Kúria a felülvizsgálati kérelmet, illetve indítványt még nem bírálta el, továbbá - arra tekintettel, hogy az eljárás még folyamatban van - a Kúria hatályon kívül helyező és új eljárásra utasító határozatával szemben. Ezen esetekben a benyújtott alkotmányjogi panasz soron kívül, az egyéb feltételek vizsgálata nélkül is visszautasítható.

A fentiek alapján tehát az Alkotmánybíróság ügyrendjének 32. § (3) bekezdése alapján visszautasítja a panaszt a folyamatban lévő kúriai eljárásra figyelemmel.

Az Abtv. 26. § (1) bekezdése rögzíti: Az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés c) pontja alapján alkotmányjogi panasszal az Alkotmánybírósághoz fordulhat az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet, ha az ügyben folytatott bírósági eljárásban alaptörvény-ellenes jogszabály alkalmazása folytán az Alaptörvényben biztosított jogának sérelme következett be, és jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.

b) Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje

A vizsgálandó bírói döntés a Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 109.K.27.855./2018/8. ítélete, mellyel szemben felülvizsgálati kérelem került benyújtásra, melynek befogadását a Kúria Kfv.V.35.335/2019/2. számon hozott Végzésével megtagadta. A Végzés átvételének időpontja 2019. június 24.

Az alkotmányjogi panaszt az Abtv. 30. § (1) bekezdésében biztosított 60 napos határidőn belül – 2019.08.23. napjáig - terjesztettük elő az elsőfokon eljáró bíróság útján a tisztelt Alkotmánybírósághoz címzetten.

Az AB Ügyrend 32. § (1) Az Abtv. 26. § (1) bekezdés b) pontjában, 27. § b) pontjában és 56. § (2) bekezdésében foglalt jogorvoslati lehetőség kimerítésének kötelezettsége nem vonatkozik a felülvizsgálatra, mint rendkívüli jogorvoslatra. Az Abtv. 26. § (1) bekezdése és 27. §-a szerinti alkotmányjogi panasz akkor is benyújtható, ha törvény felülvizsgálati kérelem vagy indítvány benyújtását is lehetővé teszi.

E § (3) bekezdése szerint az Abtv. 26. § (1) bekezdése alapján alkotmányjogi panasz benyújtásának nincs helye, ha a Kúria a felülvizsgálati kérelmet, illetve indítványt még nem bírálta el, továbbá - arra tekintettel, hogy az eljárás még folyamatban van - a Kúria hatályon kívül helyező és új eljárásra utasító határozatával szemben. Ezen esetekben a benyújtott alkotmányjogi panasz soron kívül, az egyéb feltételek vizsgálata nélkül is visszautasítható.

E § (4) bekezdése szerint ha a jogerős döntést megtámadó alkotmányjogi panaszt az Alkotmánybíróság a Kúria folyamatban lévő eljárására tekintettel visszautasította, majd a Kúria a felülvizsgálati kérelmet, illetve indítványt elutasító döntést hozott a hiánypótlás vagy kiegészítés elmaradása, vagy a felülvizsgálatra nyitva álló határidő indítványozó általi elmulasztása miatt, vagy azért, mert a felülvizsgálat kizárt, akkor a Kúria ezen döntését az Abtv. 26. § (1) bekezdése vagy 27. §-a alapján megtámadó - és az Abtv. 30. § (1) bekezdésében foglalt határidőn belül benyújtott - alkotmányjogi panaszt, amennyiben az a jogerős döntésre is kiterjed, nem lehet elkésettnek tekinteni e határozat vonatkozásában.

A fentiek alapján tehát a Kúria előtti felülvizsgálatra nem vonatkozik a jogorvoslat kimerítésének kötelezettsége, azonban amennyiben azzal élni kíván az indítványozó, a felülvizsgálat akadályát képezi az alkotmányjogi panasz elbírálásának.

c) Az indítványozó érintettségének bemutatása

Az Art. 16.§ (1) és (2) bekezdése szerint – szűkkörű kivételtől eltekintve – adóköteles tevékenységet kizárólag adószám birtokában lehet folytatni. Az Indítványozó által megalapítani szándékozott [REDACTED]

Zsolt Végrehajtó Irodája” is csak abban az esetben kezdhette volna meg a működését, ha adószámot kap. Az Art. 16.§ (3) bekezdése, 19. és 20.§-a szerint az adóhatóság az adószám megállapítását csak akkor tagadhatja meg, ha az adózó valótlan adatokat közöl, vagy ha az adóregisztrációs eljárásban akadály merül fel, és azt eredményesen nem menti ki, mi den más esetben az adószámot meg kell állapítani.

Az Art. 19.§-a szerint az adóregisztrációs eljárásban az adóhatóság azt vizsgálja, hogy a cégbírósi bejegyzés alatt álló adózó vezető tisztségviselője, cégvezetője, képviselőre jogosult tagja, ezen túl korlátolt felelősségű társaság, zártkörűen működő részvénytársaság adózó esetében az ötven százalékot meghaladó mértékű

szavazati joggal vagy minősített többségű befolyással rendelkező tagja, részvényese, ilyen mértékű szavazati joggal vagy minősített többségű befolyással rendelkező tag, részvényes hiányában bármely tagja vagy részvényese, továbbá egyszemélyes gazdasági társaság adózó esetében a tag vagy részvényes tekintetében fennáll-e valamilyen, az Art. 19.§ (2) bekezdésében meghatározott akadály.

Amennyiben akadály áll fenn, az adózó két módon juthat adószámhoz:

- a) az akadályt megszünteti, praktikusán azáltal, hogy az akadályhordozó személy adózóval fennálló kapcsolatát megszünteti vagy módosítja,
- b) az akadályhordozó személy eredményes kimentési kérelmet nyújt be az adóhatósághoz.

Jóllehet az adóregisztrációs eljárás szabályai formálisan az adózót – jelen esetben „XXXXXXXXXX” – érintik, mivel ez az adózó nem kapott adószámot, ugyanakkor az akadályhordozó személyek körére és a kimentési lehetőségekre tekintettel a szabályozás ezen túlmutat, a cégbejegyzési eljárásra kötelezett adózók mögött álló természetes személyekre – így az Indítványozóra is – közvetlenül kihat, mivel:

- a) az akadályhordozó személy az adott adózóban nem tudja betölteni az Art. 19.§ (1) bekezdésében meghatározott pozíciót,
- b) ezen túl semmilyen más, cégbejegyzéshez kötött adózói formában sem tud ilyen minőségben részt venni,
- c) a kimentési lehetőség alanya pedig közvetlenül maga az akadályhordozó személy.

Ennek megfelelően az Indítványozó az Előfokú Adóhatóság előtti eljárásban mint akadályhordozó személy, a Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság előtt felperesi minőségben volt érintett, a Bíróság Határozatában foglalt és indokolásban kifejtett jogértelmezés ellentétes az Alaptörvényben lefektetett jogbiztonság és a vállalkozás szabadságához és foglalkozás szabad megválasztásához fűződő joggal, továbbá a jogforrasi hierarchia elvét rögzítő előírással. Erre való hivatkozás és indítvány ellenére a Tisztelt Bíróság nem kezdeményezett egyedi normakontroll eljárást, ennek elutasítását érdemben nem indokolta.

Az Abtv. 52. (2) a) pontja szerint az alkotmányjogi panasz benyújtására való jogosultságunkat a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény [továbbiakban: Kp.] 17.§ (a) pontjára alapozzuk, mivel Ügyfelem felperesként egyedi ügyben érintett személy volt.

d) Annak bemutatása, hogy a bíróság a döntésében vagy az eljárásában a támadott jogszabályi rendelkezéseket alkalmazta, és hogy ez a bírói döntést érdemben befolyásolta vagy a felmerült kérdés alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés.

A jelen indítvány alapjául szolgáló ügy érdemében hozott döntés – a Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 109.K.27.855./2018/8. számú ítélete – indokolási részében, az Ítélet 5. oldalának 4. és 6. bekezdésében kifejezetten rögzíti, hogy az Indítványozó kimentési kérelmének elutasítására azon objektív

alapon került sor, mivel az Indítványozónak tagi jogviszonya állt fenn [Art. 20. § (3) a) pont] az akadállyal érintett társaságban és ezen tagi jogviszony alapján 50%-ot meghaladó szavazati joggal rendelkezett az akadállyal érintett társaságban [Art. 20. § (5) a-b) pontjai].

Az Art. 20. § (5) bekezdésében foglalt és jelen indítványban megsemmisíteni kért fordulattal kapcsolatban több ízben felvetette az Indítványozó az alaptörvény-ellenesség kérdését, azonban annak elutasítása pusztán egy eltérő tényálláson alapuló ügyben hozott Kúriai eseti döntés, valamint az Art. 19. §-hoz fűzött indokolása alapján került sor. **Ugyanígy az Indítványozó kifejtette álláspontját a Kúriai felülvizsgálati kérelemben azonos jogalapon, mely a befogadhatóság kérdésében hozott visszautasítás okán végül érdemben nem került elbírálásra.**

- a) A Kúria Kfv.VI.35.731/2016/5. számú ítéletében olyan tényállással összefüggésben felmerült alaptörvényi jogsérelmekkel kapcsolatban került sor az Alkotmánybíróság [a továbbiakban: AB] eljárására, amelyek jelentősen eltérnek a jelen indítvány tárgyát képező tényállástól. A Kúria ítéletének tanúsága szerint ebben a korábbi ügyben egy vezető tisztségviselővel szemben merült fel akadály az adóregisztrációs eljárás során, mivel az akadályhordozó cégben – ahol korábban vezető tisztségviselő volt – 180 napon keresztül 15 millió forintot meghaladó adótartozás állt fenn. Az AB eljárását a perbíróság kezdeményezte a tényállás idején hatályban volt, az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény [a továbbiakban: régi Art.] 24/C. és 24/D.§-ának alaptörvény-ellenességével kapcsolatban. **A bírói kezdeményezés konkrétan az Alaptörvény M. cikk (1) bekezdésével, a B. cikk (1) bekezdésével, az E. cikk (2)-(3) bekezdésével, valamint a XII. cikk (1) bekezdésének sérelmével állt kapcsolatban.** Kiemelendő azonban, hogy – amint azt a Kúria ítéletének [7] pontja is rögzíti – **az AB a kezdeményezés formai hiányosságai miatt nem foglalkozott érdemben a felvetéssel. Alperes által hivatkozott kúriai ítéletből tehát – pontosan az előbb kifejtettek okán, vagyis az érdemi alkotmánybíróági vizsgálat hiányában – nem lehet azt a következtetést levonni, hogy a Tisztelt Alkotmánybíróság álláspontja szerint a régi Art. hivatkozott rendelkezései – amelyek tagadhatatlanul nagyrészt egybecsengenek a jelenleg hatályos Art. szabályaival – nem vetnek fel alkotmányossági kérdéseket abból az aspektusból, amit jelen indítvány tartalmaz.**
- b) Az Art. 19. §-hoz fűzött indokolása nem tűzi ki célul az adóregisztrációs eljárás zászlajára, hogy csak mérlegelés nélküli, objektív szankciókat alkalmazzon a törvényben taxatívén felsorolt akadályok megállapíthatóága esetén az akadályhordozó személyekkel szemben, hiszen ebben az esetben az Art. 20. § nem adna lehetőséget a kimentésre. A jogalkotó ad lehetőséget kimentésre bizonyos esetekben éppen azon okból, hogy az adóregisztrációs eljárás intézménye megfeleljen azon alaptörvényben rögzített alapelveknek, melyek védelmében jelen alkotmányjogi panaszt is előterjesztjük.

A Kúria befogadhatóság kérdésében hozott döntése iratellenesen tartalmazta, hogy a felülvizsgálati kérelem nem tartalmazta volna annak levezetését, hogy mi indokolta volna a kérelem befogadhatóságát. A kérelemből egyértelműen kitűnik, hogy valamennyi adózóra kötelező adóregisztrációs eljárás kapcsán kötelező norma alkotmányellenességét vetette fel az ügyben hozott döntés. Köztudomású tény, és közhiteles nyilvántartásban közzétett adat, hogy milliós nagyságrendben léteznek cégek ma Magyarországon. Valamennyi olyan cégben, ahol 50%-ot meghaladó tulajdoni részesedéssel rendelkezik a tag, aki egyúttal nem tölt be ügyvezetői pozíciót, érintett lehet a norma alkalmazása kapcsán.

Azzal, hogy a Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadhatóságát megtagadta egy jóval a törvényi határidőn túl megküldött döntésével azzal az indokkal, hogy a Kérelmező nem fejtette ki kellő részletességgel a

befogadhatóság indokát – gyakorlatilag korlátozta az Indítványozó hatékony jogorvoslathoz való jogát, melyet az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése biztosít. Továbbá az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése biztosítja a jogot a bíróság előtti tisztességes eljáráshoz, melynek részét képezi az is, hogy bíróság a meghozott döntését ésszerű határidőn belül közölje az érintettel, hiszen a döntés az érintett számára csak ekkor válik megismerhetővé.

Ahhoz, hogy az Alaptörvény hivatkozott rendelkezései érvényre jussanak a legfőbb bírói fórum döntései tekintetében ezen alkotmányos jog különös súllyal bír, mivel a Kúria döntésével szemben már semmilyen rendes vagy rendkívüli jogorvoslat nem áll rendelkezésre.

Az Abtv., a Kp és az AB Ügyrendben lefektetett normák alapvető célja, hogy a jogvitákat a rendes bíróságok döntsék el és ne a kivételesen eljáró Alkotmánybíróság. Az Indítványozó élni kívánt a felülvizsgálat lehetőségével. A Felülvizsgálat álláspontunk szerint 2019.04.24. napján benyújtott kérelemmel megindult. Az Alkotmánybíróságnak vissza kell utasítania az alkotmányjogi panaszt, ha a Kúria előtt felülvizsgálati kérelem elbírálása van folyamatban. Tekintettel arra, hogy a felülvizsgálati kérelem benyújtását követően – a 8 napos felterjesztési határidőt és a 30 napos befogadhatósági kérdésben hozandó döntés határidejét is figyelembe véve – a 61. napon érkezett meg a Kúria végzése, így azt feltételeztük, hogy a befogadás pozitív eredményesen zárult és a felülvizsgálati kérelem érdemi elbírálás alatt van.

Megjegyzendő továbbá, hogy az e-ügyintézési tv., valamint az elektronikus ügyintézés szabályairól szóló 451/2016. (XII.19.) Korm. rendelet rendelkezései alapján a jogi képviselővel eljáró Indítványozó a Bíróságokkal, valamint a bírósági döntésekkel szemben benyújtott alkotmányjogi panasz előterjesztésére vonatkozóan is elektronikus kapcsolattartásra kötelezett.

Mind a felülvizsgálati kérelem, mind az alkotmányjogi panasz előterjesztése az ÁNYK rendszeren keresztül a Személyre Szabott Ügyintézési Felület (SZÜF) és a KAÜ rendszerek azonosításával feladott úrlapon lehetséges, így ezen elektronikus rendszerek üzemkieséseit – 2019.03.29., 2019.04.12-13. – is figyelembe véve az alkotmányjogi panasz benyújtására nyitva álló 60 napos határidő ténylegesen 2019.05.30. napján járt volna le, amennyiben azt kizárólag a Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 109.K.27.855./2018/8. ítéletével szemben kívántuk volna előterjeszteni. A Kúria 2019.05.29-án kelt döntését ésszerű időn túl kézbesítette és ezzel megakadályozta, hogy éljünk jogorvoslathoz való jogunkkal.

A fenti levezetés alapján tehát az alkalmazott alaptörvény-ellenes jogszabály a bírói döntést érdemben befolyásolta továbbá alapvető alkotmányjogi jelentőséggel is bír.

2. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása

a) Az Alaptörvény megsértett rendelkezéseinek pontos megjelölése

Az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése kimondja, Magyarország független, demokratikus jogállam.

Az Alaptörvény T) cikk (3) bekezdése szerint jogszabály nem lehet ellentétes az Alaptörvénnyel.

Az Alaptörvény XII. cikk (1) bekezdése szerint: Mindenkinek joga van a munka és a foglalkozás szabad megválasztásához, valamint a vállalkozáshoz. Képességeinek és lehetőségeinek megfelelő munkavégzéssel mindenki köteles hozzájárulni a közösség gyarapodásához.

Az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése szerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.

Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése biztosítja, mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

Az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése szerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.

b) A megsemmisíteni kért jogszabály, jogszabályi rendelkezés alaptörvény-ellenességének indokolása

Az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében biztosított jogorvoslathoz való jog megtestesüléseként – az Art. 20. §, valamint az Air. 119. § és 121. § kifejezetten biztosítja a jogorvoslati jogot adóregisztrációs eljárásban hozott elutasító döntés esetén is.

Az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében biztosított jogorvoslathoz való jog azonban a 20. § (5) bekezdés b) pont első fordulatában szabott feltétel okán aránytalanul terhes, mivel kimentési lehetőség biztosítása nélkül objektív szankció alkalmazását írja elő az olyan tagi jogviszonyban álló személyek részére, akiknek 50%-ot meghaladó mértékű szavazati joga biztosított.

Az Art. 20.§ (5) bekezdése olyan objektív szankciót tartalmaz, ami az érdemi kimentés mindennemű lehetőségét elveti, ezzel a kimentési lehetőséget és a kapcsolódó jogorvoslati eljárásokat formálissá teszi, ez pedig ellentétben áll az Alaptörvényben biztosított munkához és vállalkozáshoz való jog szükséges és arányos korlátozhatóságának elvével, egyúttal sérti a jogbiztonságot is.

Az indítványozó esetében az Art. 20. § (5) bekezdésében foglalt korlátozás arra vezetett, hogy hiába tett meg minden tőle elvárhatót – egyébként sikerrel - az akadály fennállásának megszüntetésére –, hiába működik tovább az akadállyal érintett társaság immáron jogszerűen, ez önmagában nem ad lehetőséget arra, hogy kimentéssel éljen.

Az időközben megszületett Az AB 16/2018. (X. 8.) AB számú határozata [a továbbiakban: 16/2018 ABH] álláspontunk szerint az itt kimondott jogelvek – amint azt alább részletesen is kifejtem – analógia útján alkalmazhatóak és alkalmazandók a jelen indítvány tárgyát képező jogszabályi hely – úgymint az Art. 20. § (5) bekezdése – alkotmányossági kérdéseire is, így **a felmerült kérdés alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés.**

A **16/2018 ABH** ügyben a cégnyilvánosságról, a bírósági cégeljárásról és a végelszámolásról szóló 2006. évi V. törvény [a továbbiakban: Ctv.] – eltiltást kimondó – 9/C.§-a alkotmányosságának vizsgálata képezte. A Ctv. 9/C.§-ának a tisztelt Alkotmánybíróság eljárásának idején hatályban volt normaszövege szerint „*ha a cég cégjegyzékből történő törlésére kényszertörlési eljárásban kerül sor, a cégbíróság – e törvényben meghatározott kivétellel – eltiltja azt a személyt, aki a kényszertörlési eljárás megindításának időpontjában vagy az azt megelőző évben vezető tisztségviselő, korlátlanul felelős tag, korlátolt tagi felelősséggel működő gazdasági társaságban többségi befolyással rendelkező tag volt*”.

A felvetett alkotmányossági kérdés a Ctv. idézett rendelkezésének az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésével, O) cikkével, I. cikk (3) bekezdésével, a XII. cikk (1) bekezdésével, a XXIV. cikk (1) bekezdésével, valamint XXVIII. cikk (1) bekezdésével való összeegyeztethetőséget érintette.

A tisztelt Alkotmánybíróság az eljárása során arra jutott, hogy:

- a) A vezető tisztségviselő tevékenysége alapjogi értelemben vállalkozási tevékenységnek minősül, amelyre ezért az Alaptörvény XII. cikke vonatkozik. [16/2018 ABH [72] pont.]
- b) Az Alaptörvény XII. cikk (1) bekezdésében elismert, vállalkozáshoz fűződő jog, valamint a foglalkozás szabad megválasztásának joga nyújt lehetőséget üzleti, hasznot hajtó tevékenységek meghatározott szakmai, hivatásbéli, gazdasági és egyéb más feltételek mellett való gyakorlásához. A munka és a foglalkozás szabad megválasztása, valamint a vállalkozás szabadságához fűződő jog a szabadságjogokhoz hasonló védelemben részesül az állami beavatkozásokkal és korlátozásokkal szemben. [16/2018 ABH [74] pont.]
- c) A munka és a foglalkozás szabad megválasztásához való alapjog azonban nem alanyi jogot garantál meghatározott foglalkozás folytatásához, tevékenység végzéséhez. Nincs tehát akadálya a XII. cikk (1) bekezdésében foglalt jog korlátozásának, amennyiben a korlátozás eleget tesz az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdése szerinti követelménynek. A cégjogi eltiltás a Ctv. 9/C. §-a alapján mint jogkövetkezmény kizárja a vezető tisztségviselő esetében, hogy bármely gazdasági társaságban többségi befolyást szerezzen, nem válhat gazdasági társaság korlátlanul felelős tagjává, egyéni cég tagjává, továbbá kizárja, hogy bármely cég vezető tisztségviselője legyen az eltiltástól számított öt éven belül. A cégjogi eltiltás ez alapján az érintett gazdasági életben való részvételét, vállalkozási lehetőségeit jelentősen korlátozza. [16/2018 ABH [74] és [77] pont.]
- d) A korlátozás alkotmányossága az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdése alapján vizsgálendő. Az a mérvadó, hogy a korlátozás alkotmányosan indokolható cél érdekében szükséges-e, illetve, hogy a szükségesnek minősülő alapjogi korlátozás arányban áll-e az elérni kívánt céllal. [16/2018 ABH [74] pont.]
- e) Az Alkotmánybíróság álláspontja szerint a vállalkozáshoz való jog a közérdek, az üzleti életbe vetett bizalom és a hitelezők védelme, mint egységes célra tekintettel korlátozható. [16/2018 ABH [79] pont.]
- f) Az arányossággal kapcsolatban az AB kiemelte: a gazdasági szereplők védelme érdekében azon vezető tisztségviselők eltiltása tekinthető a célhoz mérten arányos korlátozásnak, akiknek a tevékenysége felveti az eltiltás mögötti alkotmányos cél sérelmét. E szankció csak olyan személyekkel szemben alkalmazható, akik a magatartásukkal vagy mulasztásukkal okot adtak, valamint eljárásuk, magatartásuk vagy mulasztásuk és a törvénysértő állapot közötti megállapítható az okozati összefüggés. [16/2018 ABH [86] pont.]
- g) A szóban forgó eltiltást kimondó szankció objektív szankciónak minősül, mivel a szabályozás alapján a felelősség alapja a vezetői tisztség adott időszakon belüli betöltése, és a cég kielégítetlen tartozásának ténye: ezekhez a jogalkotó a felróhatóság megdönthetetlen törvényi vélelmét fűzi. Vagyis a vezető tisztségviselővel szemben attól függetlenül alkalmazni kell az eltiltást, további vizsgálat nélkül, hogy ez a helyzet neki betudható módon jött-e létre. [16/2018 ABH [84] pont.]
- h) A szankció objektív/szubjektív jellegét nem az határozza meg, hogy a jogalkotó elismer-e kivételeket a szankció alkalmazása alól. Ha ugyanis meghatározott törvényi feltételek fennállása esetén az eltiltás automatizmusként következik be az eljárás végén, a szankció objektívnek

minősül. A cégjogi eltiltás a kényszertörlési eljárás végén automatikusan, a vezető tisztségviselő felelősségének mindenfajtavizsgálata nélkül kerül alkalmazásra, így a jogorvoslati jog önmagában nem ad lehetőséget a bíróságnak a vezető tisztségviselő felróhatóságának vizsgálatára, ehhez ugyanis a megfelelő eljárási szabályok hiányoznak a Ctv.-ből. [16/2018 ABH [85] pont.]

- i) Az AB az objektív felelősségi szabályok alkotmányosságának kritériumaival a jogbiztonság követelményével összefüggésben. Az AB azt állapította meg, hogy az objektív szankció abban az esetben nem sérti a jogbiztonság követelményét, ha az olyan jogsértésekre vonatkoznak, amelyek közvetlenül alkalmasak arra, hogy súlyos károkat okozzanak, és erre tekintettel nyomós közérdek fűződik a vonatkozó szabályok következetes betartásához. Az objektív felelősség funkciója ilyenkor az, hogy „se a felelős személy, se a felelősség ne tűnhessen el”. Az objektív szankciók alkotmányosságának másik feltételét abban jelölte meg az AB, hogy az objektív felelősség törvényi keretek között megdönthető, kimenthető. [16/2018 ABH [87] pont.]
- j) Alkotmányossági szempontból jelentőséggel bír az is, hogy a jogkövetkezmény bírság vagyon elleni, és nem személy elleni szankció volt. A Ctv. 9/C. §-a alapján a törvényi vélelem egy súlyos, a cselekménnyel arányba nem állított személy elleni jogkövetkezmény alkalmazására vezet, amely tekintetében a jogalkotó nem biztosított lehetőséget a törvényi vélelem megdöntésére sem. [16/2018 ABH [87] és [88] pont.]
- k) Bár a 9/C. § alapvetően anyagi jogi és nem eljárásjogi szabály, de ezen szankció alkalmazásának egyik feltétele egy speciális cégjogi eljárás lefolytatása a céggel szemben ezért az AB kitért az eltiltás eljárásjogi szabályaira is. Kifejtette, hogy az eltiltás olyan súlyos személyes anyagi jogi jogkövetkezmény, hogy ez kihatással van az eltiltás alkalmazásának eljárásjogi szabályaira is, ami a tisztességes eljáráshoz való jog – Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése – alaptörvényi elvét érinti. A tisztességes eljáráshoz való jog fogalma „komplex követelmény”, a rendelkezéseket összefüggésükben kell vizsgálni. Így az egyéni felelősségre alapított jogkövetkezmény alkalmazásával járó eljárások esetében a szankció jellege kihatással van az eljárással szembeni követelményekre. Maga az eltiltás nem önállóan kerül alkalmazásra, azt egy másik eljárás előzi meg, azaz az az eltiltás, mint személyes jogkövetkezmény egy „kvázi járulékos” eljárás eredménye. Az eltiltásról szóló döntés meghozatalát megelőző eljárás során a vezető tisztségviselő közrehatása a piaci szereplők védelmét megalapozó szankciók alkalmazására vezető eljárásban nem képezi vizsgálat tárgyát. A megelőző eljárásban jellemzően a cég működésének törvényességét vizsgálják, a vezető tisztségviselő közrehatását nem. Az eltiltás kimondását megelőző eljárásnak a vezető tisztségviselő nem alanya, eljárási jogai sincsenek ennek megfelelően, így nincs arra lehetősége, hogy az eljárás során bizonyítsa, hogy a kényszertörléshez vezető folyamatban neki nem volt közrehatása. Lényegében nincs lehetősége a vezető tisztségviselőnek, hogy az eltiltásról hozott végzés megtámadásával érdemben vitatni tudja a bíróság eltiltó végzését, ugyanis a jogorvoslati eljárásban sem biztosított számára a felróhatóságának kizárása: kizárólag azon az alapon vitathatja, hogy az eltiltás objektív törvényi feltételeinek nem felel meg. A szankció súlyára tekintettel a megfelelő eljárási szabályok hiánya a Ctv. 9/C. §-ával szemben a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog sérelmét eredményezi. [16/2018 ABH [89], [90], [95], [100] – [102] és [103] pont.]

A fent írtak – analógia útján – minden további nélkül igazak a jelen indítvány alapjául szolgáló hatósági és bíróságiügyekben alkalmazott, illetve vitatott jogszabályi rendelkezésre is.

Az adószám megállapításnak megtagadása az adóregisztrációs eljárásban olyan korlátozás, mely alapján az érintett gazdasági életben való részvételét, vállalkozási lehetőségeit jelentősen korlátozza. **[Alaptörvény XII. cikk]** A vállalkozáshoz való jog a közérdek, az üzleti életbe vetett bizalom és a hitelezők védelme, mint egységes célra tekintettel korlátozható. A korlátozás akkor tekinthető a célhoz mérten arányosnak, ha arra a személyre vonatkozik, akiknek a tevékenysége felveti az eltiltás mögötti alkotmányos cél sérelmét. E szankció csak olyan személyekkel szemben alkalmazható, akik a magatartásukkal vagy mulasztásukkal okot adtak, valamint eljárásuk, magatartásuk vagy mulasztásuk és a törvényt sértő állapot közötti megállapítható az okozati összefüggés.

A szóban forgó adószám megállapítására irányuló kérelmet elutasító döntés olyan szankció, mely objektív szankciónak minősül, mivel a szabályozás alapján a felelősség alapja az 50%-ot meghaladó szavazati jogot biztosító tagi jogviszony fennállása adott időszakon belüli, és a törvényben taxatív felsorolt akadályok fennállásának ténye: ezekhez a jogalkotó a felróhatóság megdönthetetlen törvényi véelmét fűzi. Vagyis a taggal szemben attól függetlenül alkalmazni kell az eltiltást, további vizsgálat nélkül, hogy ez a helyzet neki betudható módon jött-e létre.

Az objektív szankció abban az esetben nem sérti a jogbiztonság követelményét, ha az olyan jogsértésekre vonatkozik, amelyek közvetlenül alkalmasak arra, hogy súlyos károkat okozzanak, és erre tekintettel nyomós közérdek fűződik a vonatkozó szabályok következetes betartásához. Az objektív felelősség funkciója ilyenkor az, hogy „se a felelős személy, se a felelősség ne tűnhessen el”. Az objektív szankciók alkotmányosságának másik feltétele, hogy az objektív felelősség törvényi keretek között megdönthető, kimenthető.

Ezen objektív szankciókkal szemben támasztott alkotmányossági második feltétel a tagokkal szemben alkalmazott objektív szankció esetében az adóregisztrációs eljárásban nem adott, mivel annak gátját képezi az Art. 20. § (5) bekezdésben foglalt és jelen indítványban megsemmisíteni kért fordulata.

A jogorvoslatnak, illetve kimentési kérelemnek az Art. 20.§-a, illetve az adóigazgatási rendtartásról szóló 2017. évi CLI. törvény [a továbbiakban: Air.] 119. és 121.§-a alapján helye van ugyan, de az Indítványozó esetéhez hasonló ügyekben – ahol az akadályhordozó személy kizárólag tagi részesedéssel bír, mely számára 50%-ot meghaladó szavazati jogot biztosít - ez nem több pusztán formalitásnál, márpedig az Alaptörvény rendelkezéseinek nem formálisan, hanem tartalmileg, érdemben is érvényesülniük kell.

A tisztelt Alkotmánybíróság már egyértelműen állást foglalt abban, hogy még az **egyébként alkotmányos célokkal igazolható alapjog-korlátozásnak is arányosnak kell lennie. Ez nem zárja ki objektív jellegű szankciók alkalmazását, ugyanakkor kimentési okot ebben az esetben is biztosítani kell.** A jelen indítvány előzményét képező esetben éppen ez maradt el. **Így állt elő a konkrét esetben az a helyzet, hogy az adóregisztrációs eljárásban az akadály szükségképpen felmerült, és az adószám megtagadása is ennek a közvetlen következményeként bekövetkezett, mivel a jogalkotó egyszerűen nem biztosított kimentési jogot az olyan személyek számára, akik 50%-ot meghaladó szavazati joggal rendelkeznek.**

Külön kiemelem, hogy **jelen esetben az adószám megállapításának megtagadására olyan okból került sor, amelyre a Felperesnek semmilyen ráhatása sem volt és kizárólagos tagi pozíciójából fakadóan nem is lehetett.**

Az adószám megállapítás megtagadásának közvetlen oka az volt, hogy az [REDACTED] nem tett eleget a beszámoló letétbe helyezés kötelezettségének, emiatt az adószámát az adóhatóság törölte. Ezzel kapcsolatban fontos ismételt jeleznem, hogy

- a) Felperes az ██████-ben kizárólag tagi jogviszonnyal bírt, de vezető tisztségviselője nem volt.
- b) Mind a polgári jog szabályai, mind a cégjogi szabályok nem a tag, hanem a vezető tisztségviselő kötelezettségévé teszik azt, hogy a beszámoló közzététele felől intézkedjen.
- c) Ugyancsak nem a tag, hanem a vezető tisztségviselő feladata afelől gondoskodni, hogy a beszámoló határidőben, a számviteli szabályoknak megfelelően összeállításra kerüljön, megtörténjen a beszámoló elfogadásáról döntő legfőbb szervi ülés összehívása és lebonyolítása.
- d) A beszámolóval kapcsolatban a legfőbb döntéshozó szervet – jelen ügyben az egyetlen tag Felperest – kizárólag annak a kötelezettsége terheli, hogy a beszámoló elfogadása felől döntsön, ami a szóban forgó esetben 2015. július elsején meg is történt.
- e) Felperesnek, mint az ██████ tagjának nem volt feladata az adóhatóság küldeményeinek átvételét biztosítani, ez a vezető tisztségviselő feladata volt.

A tisztelt Alkotmánybíróság korábban kifejtett véleménye szerint ilyen súlyos szankció csak olyan személyekkel szemben alkalmazható, akik a magatartásukkal vagy mulasztásukkal okot adtak, valamint eljárásuk, magatartásuk vagy mulasztásuk és a jogsértő helyzet között ok-okozati összefüggés van.

Nem hagyható figyelmen kívül az sem, **hogy az adószám megtagadásának közvetlen okával összefüggő eljárás, vagyis a beszámoló közzétételének elmaradásával kapcsolatos figyelmeztetés az adóhatóság részéről anélkül zajlott, hogy abban az Indítványozó félként vagy bármilyen minőségben részt vett volna.**

Tény, hogy az Art. többszöri figyelemfelhívást ír elő azt megelőzően, hogy az adószám törlése felől döntene és ezzel párhuzamosan kezdeményezné az érintett adózó megszüntetését a cégbíróságnál, de ez a levelezés sem a tagnak címezve történik, hanem magának az adózó cégnek, akit viszont a vezető tisztségviselő testesít meg, nem pedig a tag. **Tehát pontosan olyan helyzet állt elő jelen ügyben is, amit a tisztelt Alkotmánybíróság a tisztességes eljárás elvével ellentétben állónak minősített a hivatkozott ügyben.**

Nem utolsó sorban: **jelen esetben a szó legszorosabb értelmében véve személyi jogkövetkezményről van szó.** Jelzem, hogy Indítványozó végrehajtói iroda létesítéséhez igényelt adószámot, az ehhez szükséges összes végzettségi és képzettségi feltétellel rendelkezik. Az önálló bírósági végrehajtói tevékenység nem gyakorolható tetszőleges szervezeti [vállalkozási] keretek között. Azáltal, hogy hosszú, öt éves időtartamra beállt az adószám megtagadása az Indítványozó személyére tekintettel, ez a tevékenységi forma az Ő számára ellehetetlenült. Mindezt pedig úgy, hogy egyetlen „bűne” volt: 50%-ot meghaladó szavazati joggal bírt egy olyan társaságban, amelynek az adószámát törölték egy olyan eljárásban, amelyben személyesen nem is bírt ügyféli jogállással, így abban az eljárásban nem is tudott fellépni. Kimentési kérelmét pedig azért utasította el az adóhatóság, mert az Ő személyében a jogalkotó teljes mértékben kizárta azt, hogy érdemben védekezhessen a döntéssel szemben, függetlenül attól, hogy bármilyen szintű felróhatóság megállapítható-e az ő oldalán. Végezetül az arányosság kapcsán elgondolkodtató az is, hogy a jogalkotó az Art. 20.§ (5) bekezdés a) pontjában a 25%-ot meg nem haladó szavazati aránnyal rendelkező tagoknak lényegében automatikus kimentési lehetőséget biztosít [attól függetlenül, hogy az elvárható magatartás tanúsítását egyáltalán vizsgálni kellene], míg annak a tagnak, akinek a szavazati aránya – tegyük fel – 51%, már semmilyen kimentésre sincs lehetősége.

Ennek okán kérjük, hogy a Tisztelt Alkotmánybíróság szíveskedjék az *Art. 20. § (5) bekezdés b) pontjának*

„az adózóban közvetlenül vagy közvetett módon ötven százalékot meghaladó szavazati joggal nem rendelkezett” fordulatát megsemmisíteni

tekintettel arra, hogy az sérti az Alaptörvényben lefektetett, a jogállamiság részét képező jogbiztonság elvével [Alaptörvény B cikk (1) bekezdés], valamint a vállalkozás szabadságához és a foglalkozás szabad megválasztásához való joggal [Alaptörvény XII. cikk (1) bekezdés] és a jogforrási hierarchia elvét rögzítő előírással [Alaptörvény T cikkének (3) bekezdése] kapcsolatos rendelkezéseket, továbbá a XXVIII. cikk (7) bekezdésében biztosított alapjog érvényesülését.

3. Egyéb nyilatkozatok és mellékletek

a) Ügyvédi meghatalmazásunk eredeti példánya **[1. sz. melléklet]**

Tájékoztatjuk a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy Irodánk neve megváltozott.

b) [REDACTED] az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 52. § (5) bekezdésére és 57. § (1a) bekezdésére, valamint az Alkotmánybíróság ügyrendjéről szóló 1001/2013 (II. 27.) Tü. határozat 36. § (2) bekezdésére tekintettel tett jognyilatkozatát mellékletben csatoljuk, mely szerint a jelen alkotmányjogi panasszal induló alkotmánybíróági ügygel összefüggésben neve nyilvánosságra hozatalához nem járul hozzá.

c) Az érintettséget alátámasztó dokumentumok egyszerű másolata.

A Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 109.K.27.855./2018/8. ítélete **[2. sz. melléklet]**, a Kúria Kfv.V.35.335/2019/2. számú végzése **[3. sz. melléklet]** valamint a hivatkozott bírósági döntések **[4. sz.melléklet]**.

d) Hatáskör

A Tisztelt Alkotmánybíróság hatáskörét az Abtv. 52.§ (1b) bekezdésének (a) pontja alapján az Alaptörvény 24. cikk (2) c) illetve az Abtv. 26.§ (1) bekezdése jelöli ki.

Kelt: Budapest 2019.10.18.

Tisztelettel:

[REDACTED]
jogi képviseletében
HORVÁTH
Lawyers
HUNGARY
dr. Horváth Lóránt
ügyvéd
Dr. Horváth Lóránt
[REDACTED] Európai Közösségi Jogász [A],
jogász, egyetemi oktató

Mellékletek korábbiakban csatolva:

[1. sz. melléklet]: ügyvédi meghatalmazás

[2. sz. melléklet]: Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 109.K.27.855./2018/8. ítélete

[3. sz. melléklet]: Kúria Kfv.V.35.335/2019/2. számú végzése

[4. sz. melléklet]: Hivatkozott bírósági döntések